

הגעתי למפגש הסיירים והנה אני פוגש בסוסים הוותיקים בעלי הזנבות הלבנים ראבק אני לוחש לעצמי איך אין להם קרחת? איזה כייף מזמן לא פגשתי ת'חבר'ה האלה והרגשתי פתאום הרגשה של משפחה. אופנוענים וותיקים מדוגמים לובשים מכנסי עור שחורים בסטייל "בוק ג'ונס" חלקם שולפים מקטרות ומקטרים על הבוקר.

אלחנן כרגיל מביא לנו תדריך על נסיעה מדורגת, אתה אומר לעצמך אופףף די כבר עם הזיוני מה אבל אתה מבין שהתזכורת הזאת עושה רק טוב.

מה שעוד עשה טוב זה הקדוש ברוך הוא שהביא לנו שבת עם שמיים תכולים ושמש זורחת כך שהכל דופק נהדר כזה.

- לאן הפעם שאלתי
- לרוחמה נענתי.
- מה מי זאתי רוחמה?
- ת'לא מכיר את רוחמה האדמונית תגיד איפה ת'חי אתה!
- נו לא מכיר מהה?
- קיבוץ רוחמה מכיר?
- מכיר סוזוקי? מתחכם מישהו.
- סוזוקי מכיר! נו מה יש לכם את רוחמה לא!

על הרכב עלה!!! נשמעת כאילו פקודה צבאית כזאת... ואז בבת אחת כולם מניעים ת'אופנועים ובגלישה נינוחה עולים על כביש אשדוד ופנינו דרומה.

אין עקיפות ואין השתוללויות, עוברים על פני מצלמת מהירות והחבר'ה מסמנים לי להזהר! ועכשיו כאילו מה? אנחנו בקושי על 100 קמ"ש, אני מחייך לעצמי.

עוצרים להניית בוקר, אחד חדש כזה מוציא ערכת קפה ושואל תגידו יהיה לי זמן להכין קפה? לא רק קפה גם ת'סיגריה של אחרי תוכל למשוך עד הפילטר, קח לך ת'זמן באיזי אנחנו עם אלחנן אבל מה זזים בדיוק כמו שעון צרפתי אהה... שווצרי בול בזמן, הכל דופק כמו מנוע של אופנוע (אאה יצא לי חרוז). הפעם קארין הצרפתייה הקטנה מובילה. תמיד אני נהנה מחדש מהרעיון להיות מובל על ידי אישה... שה... שה.

צבע אדום... צבע אדום... אבל הפעם לשם שינוי הצבע האדום מגיע מהגבעות של שמורת "הבתרות של רוחמה" מרבדים של כלניות אדומות.

והמדריכה מספרת לנו כיצד מבחינים בין הכלנית האדומה לבין הנורית האדומה גם כן. ובכן היא אומרת בדרך כלל לנורית יש הרבה יותר עלי-כותרת אבל נבחין שיש להן כמאין תחתוני תחרה ירוקים מתחת לעלי-הכותרת הן נקראות על-גביעה, כך באם נזרוק מבט בכלנית נבחין שזאתי קצת "שרלילה" היא מורידה את תחתוני התחרה הירוקים שלה.

עמדנו להצפת ככה על הבתרות כאילו מין גבעות מכותרות כאלו תופעת טבע, חבל רק שתצפתנו בטח יותר כייף לטייל ברגל בגבעות... אבל אנחנו הרוכבים הרי קשה לנו לרדת בכלל מין האוכף. וגם זה היה יותר מידי ללכת.

אחר כך ביקרנו בנפחיה בקיבוץ כאילו אומן היוצר פסלים ושאר יצירות מפסולת של מתכות. ליצור זה ממש כייף אבל מה אתם משחקים אותה אומנים בכלל היצירות שלו היו יותר גרועות מתומרקין אבל אולי זה עניין של טעם כמו שאומרים על טעם וריח תפסיק להתווכח.

אאה תומרקין אני אוהב ממש ת'סיגנון דיבור שלו... שיזדינו כל האו פ נ ו ע נ י ם האלו... בכלל כולם חירות... וכיוצא בזה...

הבטן מקרקרת לנו ופנינו לאכול אצל הבדואי לא זוכר מה שמו אבל חשבתי ככה נשב על הריצפה באיזה מאהל כאילו "אוטנתיק"...

איזה אוהל? מה אוהל? מבנה ענק ומודרני לחלוטין עוד יותר מיזה אפילו נערות ונשים בדואיות שרתו אותנו ללא רעלות רק עם כיסוי ראש ואפילו מכנסיים. יו איזו קידמה!!! דחפו לנו מלאן סלטים ופיתות חמות כאלו... בקיצור היה שם בלגאן שלם עם ההזמנות קידמה מה קידמה הם לא עמדו בלחץ... לאחר שצביקה הרים אותי לגראפס יצאנו חזרה צפונה.

שלכם "מיומנו של אופנוען" קובי

כתב: קובי סידס

טיול קא'ו פברואר 2008 – תודות

- ביטוח גרר – אופנוגרר, ובפרט לאיציק מוסאן על הנוכחות הנעימה
- פרסום הטיול: אורן קוסלובסקי (www.riders.co.il), יובל קנון, ופורום האופנועים של YNET
- (<http://www.ynet.co.il/home/0,7340,L-2419-14563,00.html>)
- יעוץ בהכנת המסלול: שמוליק שחף
- עזרה ברישום מקדים: יובל קנון
- מאסף: חיים קורן וצביקה רבינוביץ
- מרשלים: אלי בלאו, אלי נפתלי, יעקב ניר, משה בויארסקי וסרגיי רודאב
- הובלה (במשותף): קרין כהן
- הערות מועילות: אבי גורביץ, איציק מוסאן, יגאל אוחנה, יובל קנון וקובי סידס
- תמיכה לוגיסטית: אלי בלאו, יובל קנון, קרין כהן ורוני פרגר
- ווסטים – אורן קוסלובסקי, חברת תמיג - יבואנית צמיגי PIRELLI
- METZELER, מועדון האופנועים (והקטנועים) הישראלי
- (<http://www.motorcycle.org.il>) – בהשאלה.
- ואם שכחתי מישהו - סליחה

אלחנן שרון